

der er tæt bebygget derude. Den paa-gældende Officer sagde ganske vist til mig, at nu var der foreløbig givet Ordre til, at der ikke maatte foretages den Slags Øvelser, og at man maatte se Tiden an. Med disse Ord beder jeg den højtærede Minister tage med ind i sine Overvejelser muligvis at flytte Skydningen bort fra Amager Fælled.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal nøjes med at gøre et Par finansielle Bemærkninger. Det, man her i Rigsdagen plejer at kalde Storpolitik, er der jo blevet talt et og andet om ved denne Forhandling. Jeg tror imidlertid ikke, Situationen er rigtig moden til at gøre Balancen op for Øjeblikket, og jeg skal derfor ikke nu komme ind paa disse Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Stauning gjorde en Række finansielle Betragtninger gældende. Det ærede Medlem begyndte med at erindre om, at Venstre i 1925 ikke vilde stemme for Finansloven, og sagde med en vis Slaaen-sig-for-Brystet, at dette slette Eksempel vilde han ikke her følge. Skønt Socialdemokratiet var meget uenigt med os om det Indhold, Finansloven havde, kunde det ikke falde Partiet ind at stemme imod Finansloven. Det ærede Medlem Hr. Stauning erindrer dog vist nok, at Grunden til, at Venstre ikke stemte for Finansloven i den Skikkelse, hvori den forlod Folketinget — ved den endelig Afstemning stemte vi for den —, var den, at den efter vor Mening havde et ukonstitutionelt Indhold, idet der var indført en Række Nedsættelser paa de militære Budgetter, som ikke kunde gennemføres ved Bevilling paa Finansloven, men nødvendigvis krævede Lovhjemmel, en Lovhjemmel, der altsaa manglede.

Det ærede Medlem sagde, at det foreliggende Finanslovsforslag overhovedet kun kunde løbe rundt ved Hjælp af Optagelse af Laan. Jeg skal erindre om, at af de Laan, der her er Tale om, er det første de 14 Mill. Kr., som er ganske det samme Laan, der var foreslaaet af min ærede Forgænger Hr. Bramsnæs, men som paa Grund af Forhold, for hvilke jeg har gjort Rede her i Tinget, ikke kunde realiseres i den forløbne Samling, saaledes at disse 14 Mill. Kr. altsaa maatte overføres til det følgende Aar. Her er altsaa aldeles ikke Tale om et nyt Laan, men om et allerede paa den foregaa-

ende Finanslov bevilget Laan. Det andet Laan, der er opført paa Finansloven, er heller ikke nyt; det optages kun i Henhold til den Hjemmel, som er givet ved en gældende Lov om Udlaan til kriseramte Industrier. Der kunde maaske nok have været Anledning for mig til at optage et Laan, idet der nemlig paa § 26 paa Finanslovsforslaget er optaget en ganske ekstraordinær Udgift i Henhold til Loven om den sønderjydske Laanekasse, nemlig de 7 Mill. Kr., som er taget lige ud af Kassebeholdningen. Det drejer sig saaledes her om et Beløb fra Kassebeholdningen, som anvendes paa rentebringende Maade. Det kunde der efter almindelig finansiell Fremgangsmaade nok være Tale om at dække ved et Laan. Det har jeg imidlertid ikke gjort, fordi jeg ikke paa Finansloven vilde opføre andre Laan end dem, der var lovmæssige, dem, der havde Hjemmel i gældende Lov.

Det ærede Medlem udtalte sin Bekymring for, hvordan Kassebeholdningen vilde se ud, naar Statsregnskabet for 1926—27 en Gang skal aflægges. Jeg vil bede det ærede Medlem i sine Overvejelser herom ikke blot at tage Finanslov og Tillægsbevillingslov i Betragtning, men ogsaa tage i Betragtning, at der ligger ca. 14¼ Mill. Kr. i Obligationer, som vil blive afhændet i det kommende Finansaar, og disse 14¼ Mill. Kr. er altsaa ikke kommet med paa Kassebeholdningen; de er ikke desto mindre en Værdi, og en Værdi, som vil blive realiseret.

Endvidere sagde det ærede Medlem Hr. Stauning, at hans Ministerium havde konsolideret Kassebeholdningen, men det eneste, vi kunde konsolidere, var Statsbanernes Underskud. Det er en meget dristig Paa-stand netop af dette ærede Medlem. Det sidste Statsregnskab, der blev aflagt for den forrige Venstregerings Husholdning, var Statsregnskabet for 1923—24. Naar vi for Sammenligningens Skyld ser bort fra Forrentning og Afskrivning — og det maa man jo, naar man skal sammenligne paa effektiv Maade, fordi disse Forrentnings- og Afskrivningsregler i Mellemtiden er blevet ændret —, viste Statsregnskabet for 1923—24 et Overskud paa Statsbanernes Budget paa 8¾ Mill. Kr., men gør man Statsregnskabet for 1925—26 op paa samme Maade, viser det minus 300 000 Kr. Der har altsaa med andre Ord ikke været en Øre hverken til